

Η έξοδος από την κρίση περνά από τα φωτοβολταϊκά. Ρωτήστε και τον κ. Σόιμπλε

Έκαστος στο είδος του. Αυτό μας είπε ο κ. Σόιμπλε, ρίχνοντας στο τραπέζι την ιδέα να εξάγει η Ελλάδα αυτό που διαθέτει σε αφθονία όσο καμία άλλη ευρωπαϊκή χώρα: τον ήλιο της. Η πρόταση του κ. Σόιμπλε ακούγεται κατ' αρχήν κάπως παράξενη. Πως είναι δυνατόν να εξάγει πρακτικά κανείς τον ήλιο του; Η ιδέα παρόλα αυτά είναι απλή στη σύλληψή της. Παράγοντας ηλεκτρική ενέργεια με φωτοβολταϊκά στην ηλιόλουστη Ελλάδα και εξάγοντας την στις χώρες της Κεντρικής και Βόρειας Ευρώπης. Αυτό που ορθά είπε ο κ. Σόιμπλε είναι πως το εθνικό "καύσιμο" της Ελλάδας δεν είναι ο ρυπογόνος λιγνίτης, όπως συχνά λέγεται, αλλά ο ήλιος που τη λούζει απ' άκρη σ' άκρη. Η Ελλάδα δεν είναι μια απομονωμένη ενεργειακή νησίδα στην άκρη της Ευρώπης. Είναι κομμάτι ενός εκτενούς ευρωπαϊκού ενεργειακού δικτύου, μέσω του οποίου θα μπορούσε να εξάγει καθαρή ενέργεια στις μεγάλες καταναλώτριες χώρες της Β. Ευρώπης.

Δεν είναι η πρώτη φορά που η Γερμανία ρίχνει αυτή την ιδέα. Λίγα χρόνια πριν, προώθησε το πρόγραμμα Desertec για τη μεταφορά ηλιακού ηλεκτρισμού από τη Βόρεια Αφρική στη βόρεια Ευρώπη μέσω υποθαλάσσιων καλωδίων. Σήμερα η ιδέα ξαναπέφτει στο τραπέζι με προεξάρχοντα το ρόλο της Ελλάδας ως προμηθευτή πράσινης ενέργειας. Τότε η ιδέα αφορούσε κυρίως μεγάλες μονάδες ηλιοθερμικών σταθμών ηλεκτροπαραγωγής, τώρα αφορά κυρίως τα φωτοβολταϊκά σε μικρές ή μεγαλύτερες μονάδες.

Η ιδέα λοιπόν έχει πέσει στο τραπέζι και η τεχνολογία των φωτοβολταϊκών είναι γνωστή και δόκιμη. Το πραγματικό ερώτημα είναι πως θα μεταφερθεί όλη η παραγόμενη ενέργεια χιλιάδες χιλιόμετρα μακριά και με τι κόστος. Την απάντηση σ' αυτό την έχει δώσει ήδη η Greenpeace, η οποία στις αρχές του 2011 πραγματοποίησε μελέτη για το πώς οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας (ΑΠΕ) θα μπορούσαν να καλύπτουν το 100% των αναγκών της Ευρώπης σε ηλεκτρική ενέργεια μέσω ενός ευρωπαϊκού υπερδικτύου ηλεκτρικής ενέργειας. Η μελέτη αυτή παρουσιάστηκε μάλιστα πρόσφατα και σε μέλη της ελληνικής Επιτροπής Μακροχρόνιου Ενεργειακού Σχεδιασμού. Εκεί τεκμηριώνεται ότι είναι τεχνικά εφικτό η Ελλάδα να παράγει σημαντικές ποσότητες ηλιακής ενέργειας από φωτοβολταϊκά, ώστε, όχι μόνο να καλύπτει σημαντικό μέρος των δικών της αναγκών, αλλά και να εξάγει μεγάλες ποσότητες στην Κεντρική και Βόρεια Ευρώπη. Κάτι τέτοιο θα έχει θετικές επιπτώσεις και στην ελληνική παραγωγή φωτοβολταϊκού εξοπλισμού και στην απασχόληση (σήμερα ο κλάδος παρέχει πάνω από 5.000 θέσεις πλήρους απασχόλησης συντηρώντας παράλληλα άλλες 10.000 θέσεις εργασίας στην ευρύτερη οικονομία). Για το 2050 μάλιστα, το σενάριο που εξετάστηκε προβλέπει την εγκατάσταση 60.000 μεγαβάτ φωτοβολταϊκών στην Ελλάδα. Για σύγκριση, αναφέρουμε ότι ο εθνικός στόχος για το 2020 είναι μόλις 2.200 μεγαβάτ και ο ΣΕΦ ζητά τουλάχιστον τριπλασιασμό αυτού του στόχου.

Ο κ. Σόιμπλε έκανε το πρώτο βήμα. Τώρα απομένει στην ελληνική κυβέρνηση να δει τις διαφαινόμενες ευκαιρίες. Γιατί, με ή χωρίς κρίση, ο ήλιος θα συνεχίσει ευτυχώς να φωτίζει την πολύπαθη χώρα μας.